

№ 29/1958.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l
s e s framställning till Ålands landsting
med förslag till landskapslag om disposition
av jord i landskapet Åland.

I riket publicerades den 16 augusti detta år en jorddispositionslag (FFS 353) jämte därtill anslutna andra författningar. Denna nya lagstiftning ersätter 1936 års kolonisationslag jämte andra till kolonisationsverksamheten hörande författningar och träder i kraft den 1 inkommande januari.

Genom den nya självstyrelselagen § 13 mom. 1 p. 7) har lagstiftningen om kolonisationsverksamheten överförs till landskapets lagstiftningsbehörighet. Någon landskapslag, motsvarande 1936 års kolonisationslag har dock icke antagits, dels emedan denna lag blev automatiskt gällande i landskapet och dels emedan en ny lagstiftning med väsentligt avvikande grundsatser var att förvänta inom en snar framtid. Då nu den nya lagstiftningen blivit antagen i riket, är det skäl att för landskapets del antaga en landskapslag, som följer de i riket införda nya grundsatserna samtidigt som de avvikelser beaktas, som motiveras av landskapets särförhållanden.

En ny kolonisationslagstiftning är främst påkallad av den förändring, som sedan år 1936 inträffat på jordbrukets område. De tekniska hjälpmedlen och bristen på manuell arbetskraft har haft till följd, att man numera anlägger helt andra synpunkter på kolonisationslägenheternas livsduglighet. En mycket betydelsefull förändring inom samhället föreligger också däri, att sysselsättningsproblemen numera inta en helt annan ställning inom det ekonomiska livet. Det har visat sig vara till stort gagn och absolut nödvändigt att genom kolonisationsåtgärder skapa utkomstmöjligheter för befolkningsöverskottet på landsbygden, då industrierna icke förmå svälja den nya arbetskraft, som varje år strömmar till och då dessutom industriernas konjunktürkänslighet lätt kan leda till permittering av stora grupper, medan lantbruket icke i samma grad påverkas av de ekonomiska fluktuationerna.

Som en följd av de allmänna synpunkter, som nu anläggas på kolonisationsfrågan, har den nya lagstiftningen i riket väsentligen avvikit från tidigare normer just beträffande kolonisationslägenheternas storlek^{och skick} samt beträffande begränsningen av den befolkningsgrupp, som skall vara berättigad att erhålla stöd av kolonisationsverksamheten.

I samband med behandlingen av den nya lagstiftningen i riksdagen konstaterades, att väsentligen olika förhållanden och förutsättningar för kolonisationsverksamheten föreligga å ena sidan i landets södra

och mellersta delar och å andra sidan i landets norra och östra delar. De stora obebodda eller glest befolkade vidderna förekomma i de östra och norra delarna medan landets södra och mellersta delar äro så gott som helt utnyttjade för lantbruksändamål. Följden härav är, att kolonisationsverksamheten i de södra och mellersta delarna måste koncentreras på sammanförande av små lägenheter till större livsdugliga enheter och grundförbättringar för möjliggörande av större avkastning på de förefintliga arealerna. Egentlig nyodlingsverksamhet i form av nybildande av lantbrukslägenheter får här ringa betydelse, medan förhållandet är omvänt i de östra och norra delarna.

För landskapets del kan man konstatera, att förhållandena närmast äro jämförliga med rikets södra och mellersta delar, varför de delar av jorddispositionslagen, som avse i dessa trakter lämplig verksamhet, även lämpa sig för oss. Däremot torde bildande av s.k. nylägenheter här komma ifråga endast i undantagsfall. Också beträffande anskaffningen av jord för kolonisationsändamål förefinnes här från rikets norra och östra delar väsentligt avvikande förhållanden. I dessa delar av riket äger staten vidsträckta skogsmarker, som med fördel kunna utnyttjas för nyodlingsverksamhet. I landskapet är en proportionsvis mycket mindre del i landskapets ägo, och denna del är redan utnyttjad för produktiva ändamål. Hos oss kommer jordanskaffningen sålunda att följa avvikande principer. Enligt landskapsstyrelsens åsikt borde i första hand de jordbehövande genom ekonomiskt understöd hjälpas att själva genom frivilligt köp skaffa sig tilläggsjord till dess deras lägenheter blivit livsdugliga. I andra hand kan man tänka sig att landskapsstyrelsen förvärvar jord genom frivilligt köp och möjligen även, i samband med omdisposition av landskapets jordegendomar, genom att någon del av dessa utnyttjas för kolonisationsändamål, under förutsättning att Landstinget anser det ändamålsenligt. Tvångsinlösen av jord för kolonisationsändamål skulle enligt landskapsstyrelsens åsikt icke komma ifråga tillssvidare.

Landskapslagens tillämpningsområde skulle, i överensstämmelse med jorddispositionslagen, begränsas till landskommunerna. För de personer, som skulle kunna komma i åtnjutande av kolonisationsmyndigheternas stöd, föreslås enahanda förutsättningar som i rikets lag. Också de olika lägenhetstyperna överensstämma med i riket förekommande. Förutsättningarna för att en lägenhet skall betraktas som ändamålsenlig och livsduglig äro i rikets lag så avfattade, att de lokala förhållandena kunna beaktas i erforderlig mån, varför avvikelser i detta avseende

icke äro nödiga.

I regeringens proposition (32/1955) föreslogs, att förvaltningen av kolonisationsverksamheten skulle handhas av lantbruksministeriet, jorddispositionsbyråer och kommunala kolonisationsnämnder. Under behandlingen i riksdagen frångicks förslaget såtillvida, att jorddispositionsbyråerna ersattes med kolonisationsinspektörerna. I landskapet kunde administrationen lämpligen skötas på samma sätt med kolonisationsinspektören som inspektör och föredragande och de kommunala kolonisationsnämnderna som lokala organ. Närmare bestämmande av arbetsuppgifterna och överföring av beslutanderätten i särskilda fall på kolonisationsinspektören kunde ske genom landskapsförordning. Någon motsvarighet till jorddispositionskommissionen i rikets lag är icke behöfelig i landskapet och dess befogenheter äro dessutom delvis av sådan art, att de icke kunna regleras genom landskapslag.

Finansieringen skall i riket huvudsakligen ske med kolonisationsfondens medel. Då någon kolonisationsfond icke avsatts i landskapet tillse vidare och ett sådant förfarande icke torde vara behöfligt för kolonisationsverksamhetens finansiering, föreslås, att finansieringen också framgent skall ske med anslag i landskapets ordinarie budget i proportion till de medel, som i riket användas för enahanda ändamål, oberoende av, om dessa medel utgå direkt ur statsanslag eller ur kolonisationsfonden.

Den nya jorddispositionslagen avser, att större torrlägnings-, skogsförbättrings- och vägbyggnadsarbeten såvitt möjligt skola utföras på statens försorg. Ehuru kolonisationsåtgärder av sådan omfattning icke torde bli ofta förekommande i landskapet, har en motsvarande möjlighet för landskapsstyrelsen att taga initiativ till grundförbättringar på kolonisationsjord föreslagits, särskilt med tanke på reglering av selsättningsmöjligheterna i fall av behov. Också i övrigt ha understödsverksamheten för grundförbättringar och reparation eller uppförande av byggnader föreslagits i överensstämmelse med rikets. I detta sammanhang bör påpekas, att de stadganden, som reglerat understöden för förbättrande av bostadsförhållandena på landsbygden, inarbetats i förslaget på enahanda sätt som det skett i riket.

Man har under senare tider ifrågasatt, om icke de obegränsade möjligheterna till jorddelning borde inskränkas så, att splittring av livsdugliga lägenheter i små ekonomiskt betydelselösa lägenheter förhindras. Inom ramen för den nu antagna lagstiftningen har detta önskemål givetvis icke kunnat förverkligas, men jorddispositionslagens

stadganden avse likväl att föra utvecklingen i rätt riktning. Sålunda stadgas i § 7 mom. 2 i rikets lag, att de små kolonisationslägenheterna, bostadsodlings-, fiske- och bostadslägenheter, må grundas endast med lantbruksministeriets tillstånd. Ehuru detta stadgande uteslutits i förslaget till landskapslag emedan samma myndighet, landskapsstyrelsen, här kommer att pröva såväl lägenheternas livsduglighet och ändamålsenlighet som förutsättningarna i övrigt för beviljande av i landskapslagen stadgade förmåner, kommer detta syftemål att beaktas enligt andra stadganden i förslaget.

Landskapsstyrelsens förslag innehåller till stor del samma tunga språk, som rikets lag. Då lagtexten med hänsyn till enhetlig tolkning måste hållas så nära ordalydelsen i rikets lag som möjligt, har detta icke kunnat undvikas. Enligt tidigare praxis har ordet 'gårdsbruk' i rikets lag ersatts med 'lantbruk'. Begreppet bostadsodlingslägenhet föreslås ändrat till bostads-odlingslägenhet ehuru någon helt annan benämning hade varit språkligt sett mera tillfredsställande. 'Byggnadsträd' har ersatts med 'byggnadsstock' utan att därmed avsetts saklig ändring. Mångenstädes har lagtexten föreslagits förenklad genom uteslutning av detaljstadganden, som i mån av behov lämpligen kunna intagas i landskapsförordning.

I samband med jorddispositionslagen har riksdagen antagit lag om jorddispositions lån (FFS 354/58), lag om samfällda betesområden (FFS 355/58), lag om samfällda kolonisationsskogar (FFS 356/58), lag angående ändring av lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion (357/58), lag angående ändring av lagen om inlösen av till statens boställen hörande legoområden samt angående disposition av boställen (FFS 358/58), lag om användning av statsjord och tvångsinlösen av jord för i jorddispositionslagen avsedda ändamål (FFS 359/58), lag om åtgärder, anslutna till kolonisationslagstiftningens upphävande (FFS 360/58), lag om inlösen av vissa legoområden i landskommunerna (FFS 361/58) samt lag angående ändring av lagen om vad iakttagas skall vid skiftesförrättning, som avser tätare bosättning på landsbygden (FFS 362/58). Av dessa höra FFS 357/58, 358/58 och 362/58 icke till de rättsområden, som falla inom landskapets lagstiftningsbehörighet. FFS 355/58 och 356/58 gälla rättsområden, som enligt landskapsstyrelsens åsikt icke erfordra reglering i landskapet. Likaså anser landskapsstyrelsen, att någon motsvarighet till FFS 359/58 beträffande tvångsinlösen av jord för kolonisationsändamål icke är behövlig för närvarande. Beträffande dispositionen av landskapets jord

skulle tillsvidare tillämpas landskapslagen den 15 januari 1944 angående utarrendering av staten tillhöriga i landskapets vård befintliga boställen och av dem bildade huvud- eller stomlägenheter samt odlings- och bostadslägenheter (2/44) ävensom numera stadgad praxis, att områden av landskapets fasta egendom försäljes under förutsättning att det kan anses ändamålsenligt och Landstinget bifaller därtill. Då inkomsterna från landskapets jordegendomar utgöra den väsentligaste inkomstposten i landskapets enskilda budget, kan enligt landskapsstyrelsens uppfattning någon kolonisation av betydelse på denna jord icke komma ifråga. Förslag till landskapslagar, motsvarande de övriga ovan nämnda rikslagarna, d.v.s. FFS 354/58, 360/58 och 361/58, komma att överlämnas särskilt.

Med hänvisning till det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g
om disposition av jord i landskapet Åland.

1 kap.

Allmänna stadganden.

1 §.

För förbättrande av befolkningens utkomstmöjligheter och bostadsförhållanden utövar landskapet i landskommuner en verksamhet, som främjar en ändamålsenlig användning av jorden, till förmån för de personer med åländsk hembygdsrätt, vilka fortgående önska helt och hållet eller till en del erhålla sin utkomst av lantbruk eller fiske eller äro i behov av bostad på landsbygden och vilkas understödande är ekonomiskt nödvändigt och ur samhällssynpunkt ändamålsenligt.

Finsk medborgare, som saknar åländsk hembygdsrätt men i övrigt uppfyller i 1 mom. stadgade förutsättningar, är beträffande jorddispositionsverksamheten likställd med i 1 mom. nämnd person, om han i sin ägo bekommit fastighet i landskapet, vilken icke blir föremål för lösningsrätt.

2 §.

Genom den ovan i 1 § avsedda jorddispositionsverksamheten bildas självständiga, livsdugliga lägenheter samt strävas till att bevara jord och bostad uti sagda lagrum omförmälda personers besittning samt förbättra redan förefintliga lägenheters förutsättningar för bedrivande av ett räntabelt lantbruk genom ökning av odlingarna, tilldelande av tillskottsområden, sammanslagning av icke livsdugliga brukningsdelar och en ändamålsenlig reglering av ägornas placering.

3 §.

Med avseende fäst vid förbättrandet av förutsättningarna för befolkningens utkomst avser jorddispositionsverksamheten att främja befolkningens ändamålsenliga bosättning i landskapets olika delar med beaktande av allmänekonomiska synpunkter och möjligheterna att höja näringslivet.

På ort med tätare bosättning och i närheten av sådan, liksom ock på områden, där en vidsträcktare bebyggelse är att emotse, skola genom reserverande av nödiga områden, reglering av ägornas placering samt genom att leda och främja byggnadsverksamheten planmässiga åtgärder i mån av möjlighet vidtagas för ett ändamålsenligt utvecklande av närings- och bostadsförhållandena. Härvid böra ytterligare tagas i beaktande möjligheterna att underlätta förverkligandet av detaljerade planer, som skola uppgöras med hänsyn till regleringen av dispositionen av jord på sådana områden.

-7-

4 §

För denna landskapslags ändamål inköpes jord genom frivilliga köp samt användes den jord, som, enligt vad därom särskilt stadgas, anskaffats för denna landskapslags ändamål.

5 §.

Med stöd av denna landskapslag grundas odlings-, bostads-odlings-, fiske- och bostadslägenheter samt bostadstomter, tilldelas tillskotts-område, förmån och andel i samfällt vatten samt bildas andra nödiga områden för främjande av i 3 § nämnda ändamål.

6 §

De lägenheter, som grundas, skola, försåvitt lägenheternas och de till dem hörande ägornas ändamålsenlighet det medgiver, i mån av möjlighet placeras sålunda, att av dem bosättningsgrupper bildas.

Bostads-odlingslägenheter må grundas endast i det fall, att bedrivandet av ett räntabelt speciallantbruk till följd av jordmånen och den förmånliga avsättningen av produkterna fortgående är möjligt eller att på orten jämsides med utövandet av lantbruk varaktiga och tillräckliga möjligheter till biförtjänst finnas samt att förutsättningarna för utkomstens förvärvande till följd härav äro synnerligen fördelaktiga.

Bostadslägenheter och -tomter grundas på sådana orter, där deras ägare hava tillfälle till stadigvarande förtjänst, bostadstomter i allmänhet i närheten av tätorter.

Utan tillstånd av landskapsstyrelsen må odlings-, bostads-odlings-, fiske- eller bostadslägenhet icke grundas på område, för vilket byggnadsplan eller annan motsvarande plan för jordens användning fastställts.

Genom grundande av lägenheter och områden i enlighet med denna landskapslag må förverkligandet av fastställd byggnadsplan eller annan motsvarande plan för jordens användning icke förhindras eller försvåras, ej heller uppgörandet av nödigbefunna nya dylika planer.

7 §.

Odlingslägenhet tilldelas så mycket lantbruks- och för lantbruk lämplig jord, att en medelstor familj, då den brukar lägenheten enligt de förutsättningar de lokala trafik- och lantbruksförhållandena erbjuda, av denna, med beaktande av det stöd skogen och fisket lämna, kan erhålla åtminstone sin huvudsakliga utkomst. Lantbruks- och för lantbruk lämplig jord må likväl icke tilldelas i större omfattning än att jorden, bringad i för lantbruksjord ändamålsenligaste kulturart, motsvarar tjugo hektar förvandlad åker. Försåvitt synnerliga skäl så kräva, må odlingslägenhet likväl tilldelas en något större ägoareal.

Odlingslägenhet tilldelas så mycket skogsmark, att skogen, med tillämpning av en ändamålsenlig hushållningsplan, lämnar lägenheten dess huvudsakliga husbehovsvirke och, med beaktande av avsättningsmöjligheterna, för lägenhetens livsduglighet nödig mängd virke till

försäljning. Skogsmark må likväl icke tilldelas i större omfattning än att skogen årligen avkastar 75-125 kubikmeter fast mått virke, uppskattat såsom barkat stamvirke.

I sådana trakter, i vilka ringa skogsmark men rikligt med för en lönande odling passande lantbruks- och för lantbruk lämplig jord finnes, må odlingslägenhet, med avvikelse från i 1 och 2 mom. nämnda ägoarealer tilldelas en mindre mängd skogsmark och i motsvarande grad mera lantbruks- och för lantbruk lämplig jord.

I trakter, i vilka odlingsmöjligheterna på grund av ortens avskilda läge eller naturförhållandena äro begränsade, men rikligt med skogsmark finnes, må de begränsade odlingsmöjligheterna ersättas genom en i motsvarande grad större tilldelning av skogsmark, dock ej mera än att skogens avkastning, beräknad på uti 2 mom. omförmält sätt icke överstiger 150 kubikmeter fast mått.

Såframt ett ändamålsenligt nyttjande av de områden, från vilka odlingslägenhet bildas, och av på dessa befintliga byggnader förutsätter, att lägenheten tilldelas mera jord än vad ovan i denna paragraf är sagt, må lägenheten tilldelas så mycket jord, som den ekonomiska ändamålsenligheten kräver.

8 §.

Bostads-odlingslägenhet tilldelas så mycket lantbruks- och för lantbruk lämplig jord, som för bedrivande av i 6 § nämnt speciallantbruk eller med hänsyn till åbons utkomst prövas nödigt, likväl icke mera än att jorden, bringad i för lantbruksjord ändamålsenligaste kulturart, motsvarar fyra hektar förvandlad åker. Försåvitt synnerliga skäl så kräva, må bostads-odlingslägenhet likväl tilldelas en något större ägoareal.

Försåvitt det är möjligt och ändamålsenligt, att bostads-odlingslägenhet tilldelas skogsmark, tilldelas sådan i allmänhet högst så mycket, att skogen årligen avkastar en sådan mängd virke, som motsvarar lägenhetens förbrukning av husbehovsvirke.

9 §.

Fiskellägenheter tilldelas ett sådant vattenområde eller en sådan andel i vatten, som med beaktande av de lokala förhållandena och möjligheterna till fiske i öppna havet måste anses nödvändigt för bedrivande av yrkesmässigt fiske, samt en bostads-odlingslägenhet motsvarande areal lantbruks- och för lantbruk lämplig jord och under i 8 § 2 mom. nämnda förutsättningar även en motsvarande areal skogsmark sålunda, att en medelstor familj på grundvalen av de förutsättningar de lokala trafik- och lantbruksförhållandena erbjuda av fisket och lägenhetens av-

-9-

kastning kan erhålla åtminstone sin huvudsakliga utkomst.

På synnerliga skäl må fiskelägenhet tilldelas mera skogsmark än vad i 1 mom. är sagt, likväl icke mera än vad som kunde tilldelas en odlingslägenhet på samma plats.

10 §.

Bostadslägenhet tilldelas jämte tomtmark i främsta rummet ett för nödigt trädgårds- och potatisland lämpligt område samt bete för högst två kor eller möjlighet att nyttja samfällt betesområde, likväl icke, med undantag för möjligheten att nyttja det samfälllda betesområdet, sammanlagt mera jord än två hektar, därest icke ägornas placering eller andra synnerliga skäl kräva tilldelande av en något större ägoareal.

11 §.

Utöver vad ovan är stadgat må lägenhet tilldelas:

- 1) område till vägmark och därtill anslutet upplagsområde;
- 2) jord till båtplats samt till täkt för grus, sand, lera, kärrmylla, torvströ och bränntorv och annat dylikt material eller andel i för sådana behov avskilt område; samt
- 3) vattenområde eller andel i samfällt vattenområde.

12 §.

Bostadstomt tilldelas så mycket jord, som för dess bebyggande och nyttjande för bostadsändamål är ändamålsenligt.

Bostadstomt, understigande tvåtusen kvadratmeter, må i allmänhet icke bildas.

13 §.

Till lägenhet, som bör anses såsom odlings-, bostads-odlings-, fiske- eller bostadslägenhet, skall, då det är nödigt och ändamålsenligt, i mån av möjlighet anskaffas tillskottsområde. Tillskottsområde gives i högst sådan omfattning, att av lägenheten bildas en mot stadgandena i denna landskapslag svarande odlingslägenhet.

På synnerliga skäl må tillskottsområde samt i 11 § avsedda områden och andelar även anskaffas till visst område av fastighet, likväl under förutsättning, att i de fall, i vilka myndighets samtycke erfordras för avskiljande av visst område, medelst laga kraft vunnet utslag avgjorts, att området må avskiljas till självständig lägenhet. Beträffande storleken av det tillskottsområde, som skall givas, skall i tillämpliga delar iakttagas, vad i 1 mom. är stadgat.

14 §.

Kunna lägenheter eller områden icke som sådana eller genom tilldelning av tillskottsområde och förmåner på ett ändamålsenligt sätt nytt-

-10-

jas, må de, därest förutsättningar därtill jämlikt denna landskapslag äro för handen, ombildas till i 5 § avsedda lägenheter och områden genom att helt och hållet eller till en del anslutas till andra lägenheter eller områden.

15 §.

I denna landskapslag avsedda lägenheter böra med hänsyn till ägornas placering bildas så, att de bliva så ändamålsenliga som möjligt.

Till odlings-, bostads-odlings- och fiskelägenhet må höra högst tre samt till bostadslägenhet och tillskottsområde högst två skiften, såframt det icke till följd av de lokala skiftesförhållandena äro nödvändigt att tilldela lägenheten flere skiften. Bostadstomt må omfatta endast ett skifte.

16 §.

I denna landskapslag avses med lägenhet i jordregister införd lägenhet och jämväl viss del av sådan, med område såväl jord- som vattenområde och med kolonisationslägenhet i 7-10 §§ nämnd lägenhet samt i 13 § avsett tillskottsområde.

17 §.

Jord och kredit tilldelas i 1 § nämnd person, som med hänsyn till sin ekonomiska ställning är i behov av jord eller kredit och vars förhållanden och personliga egenskaper äro sådana, att hans bistående genom tilldelning av jord och kredit ur jorddispositionsverksamhetens synpunkt bör anses ändamålsenligt.

Flere i 1 mom. avsedda personer må gemensamt tilldelas tillskottsområde, andel och förmån, som avses i 13 §, och för deras anskaffande jordinköpslån samt även annan jord samt i 26 § 1 mom. 4-7, 9 och 10 punkterna nämnda lån, så ock på synnerliga skäl jämväl andra lån. Angående äkta makar är vid tilldelning av jord och kredit likväl gällande, vad om enskild person är stadgat.

Kommuner, bolag, andelslag och andra samfund må beviljas lån enligt vad därom särskilt stadgas.

18 §.

Odlings- och bostads-odlingslägenhet tilldelas person, som bör anses vara förtrogen med lantbruk samt förmögen att bedriva sådant och som äger förutsättningar att med varaktig framgång verka såsom självständig odlare.

Fiskelägenhet tilldelas person, som är i besittning av sådan yrkesskicklighet och arbetsförmåga, att han kan förutsättas komma till rätta på lägenheten.

Bostadslägenhet eller -tomt må tilldelas person, som bör anses vara

i behov därav.

Såvida samfund, som grundats för tillgodosende av i 1 § avsedda personers bostadsbehov eller för deras stödjande ekonomiskt, uppfyller de förutsättningar, som för samfundens vidkommande är särskilt stadgat för erhållande av lån ur jorddispositionsmedel, må samfundet, försåvitt detsamma för förverkligandet av sina syften är i behov av jord, tilldelas bostadstomt eller annat för dess ändamål lämpat område.

19 §.

Angående tilldelande av tillskottsområde och -andel, som avses i 13 §, är i tillämpliga delar gällande, vad i 18 § är stadgat.

20 §.

Landskapsstyrelsen må på vägande skäl i enskilda fall besluta, att invalid utan hinder av stadgandena i 17 § 1 mom. 18 § 1 och 2 mom. samt 19 § tilldelas jord och kredit.

21 §.

Beträffande jordsökandenas inbördes prioritetsordning stadgas genom landskapsförordning med beaktande av, att bland lika prioriterade de jordsökande, vilka höra hemma på den ort, där jord tilldelas, i allmänhet böra ställas framom sökande från andra orter.

2 kap.

Om verkställande organ.

22 §.

Ledningen av och tillsynen över verkställigheten av denna landskapslag ankommer på landskapsstyrelsen och dess kolonisationsinspektör. Lokala organ äro kolonisationsnämnderna.

23 §.

Angående kompetensvillkor för kolonisationsinspektör och tjänstens besättande är särskilt stadgat.

3 kap.

Om finansieringen av jorddispositionsverksamheten.

24 §.

För förverkligandet av syftemålet med denna landskapslag skall i landskapets ordinarie budget upptagas anslag för jorddispositionsverksamheten.

25 §.

Anslaget för jorddispositionsverksamheten må användas till:

- 1) inköp av i 28 § nämnd egendom;
- 2) i 26 § nämnd långivning;
- 3) kostnader för torrlägnings-, jordförbättrings-, skogsförbättrings-

rings- och andra grundförbättringsarbeten samt för väg-, röjnings- och byggnadsarbeten liksom ock till bestridande av kostnader för anläggande av vatten- och avloppsledningar;

4) skötsel och istandsättande av jord och annan till landskapet för jorddispositionsverksamheten anskaffad egendom;

5) av långivningen förorsakade förvaltningskostnader och räntegottgörelser; samt

6) övriga utgifter för jorddispositionsverksamheten.

Vad i 1 mom. är stadgat om användningen av jorddispositionsanslaget till kostnader för vägarbeten, skall jämväl tillämpas ifråga om sådana vägar, som äro erforderliga för att på ett ändamålsenligt sätt bringa kolonisationsområde, som är avsett att omfatta flere kolonisationslägenheter eller bostadstomter, i förbindelse med det allmänna vägnätet.

26 §.

Ur anslaget för jorddispositionsverksamheten må utgivas:

1) jordinköpslån för finansiering av anskaffning av lägenhet, visst område, tillskottsområde och annat område jämte till dem måhända hörande byggnader samt av förmåner;

2) syskonandelslån för finansiering av anskaffningen av viss eller vissa delar av lägenhet, vari lånesökanden har andel;

3) röjningslån för röjning av odlingar på kolonisationslägenheter, som bildats jämlikt denna landskapslag, liksom ock på andra till storleken med dem jämförliga lägenheter samt på sådana lägenheter, som erhållit tillskottsområde;

4) bostadslån och vid sidan av dessa tilläggsloan, enligt vad om dem särskilt stadgas, för finansiering av uppförande och utvidgning av samt grundförbättringar på bostadsbyggnader på enligt denna landskapslag bildade kolonisationslägenheter och bostadstomter samt med dem jämförbara lägenheter och områden ävensom på arrendejord;

5) byggnadslån för finansiering av uppförande och utvidgning av samt grundförbättringar på ekonomie-, husdjurs- och uthusbyggnader på i 4 punkten nämnda lägenheter och områden;

6) lösörelån för anskaffning av lantbruks- och fiskerilösöre, utsäde, gödselämnen och jordbrukskalk;

7) beteslån för förbättrande av betesförhållandena;

8) grundförbättringslån för torrläggning och, med undantag för skogsförbättringsarbeten, annan grundförbättring av lantbruksjord och för lantbruk lämplig jord;

9) elektrifieringslån för erläggande av sådana andels- och anslutningsavgifter, som berättiga till erhållande av elektrisk ström, samt för byggande av anläggningar, erforderliga för anskaffning och distribution av elektrisk ström till i 3 och 4 punkterna nämnda lägenheter och

-13-

områden; samt

10) väglån för bestridande av kostnader för byggande av kolonisations- och med dem jämförliga vägar.

Jordinköpslån må jämväl givas för finansiering av anskaffningen av viss del av lägenhet, därest förvärvaren är en av flere personer, vilka skulle hava ärvt överlåtaren, förutsatt att arvet skulle hava utfallit, då överlåtelsen skedde.

Är det för finansiering av i 1 mom. 4 punkten avsedda byggnadsarbeten av nöden att förutom bostadslån upptaga annat lån, men finnes sådant icke att tillgå mot gängse villkor, må dylikt lån helt eller delvis beviljas även ur jorddispositionsmedel.

Utan hinder av vad i 39 och 40 §§ lagen angående förmynderskap är stadgat, må förmyndare på myndlings vägnar utan tillstånd av förmyndarnämnd eller domstol upptaga ovan i 1 mom. 2 punkten och 2 mom. omförmälda syskonandels- eller jordinköpslån samt inköpa i dessa lagrum avsedd viss del av lägenhet och pantsätta den såsom säkerhet för sagda lån.

27 §.

Användningen av jorddispositionsanslaget sker genom förmedling av kommunerna eller penninginrättningarna eller vissa samfund eller direkt på åtgärd av landskapsstyrelsen, enligt vad därom särskilt stadgas.

Kommun äger rätt att enligt prövning av kommunalfullmäktige jämväl använda sina egna medel för i denna landskapslag avsedd långivning samt gå i borgen för lån, som beviljats för i 26 § nämnt ändamål. Angående de villkor, på vilka detta må ske, liksom ock angående de villkor, på vilka penninginrättningarna må använda andra till deras förfogande stående medel än landskapets till nämnda långivning, stadgas särskilt.

Vad i 94 § landskapslagen om kommunalförvaltning i landskommunerna i landskapet Åland (16/56) är stadgat om underställande av kommunalfullmäktiges beslut angående upptagande av lån och ingående av borgesförbindelse, äge icke tillämpning på kommunalfullmäktiges beslut angående upptagande av lån, som kommunen enligt denna paragrafs 1 mom. äger förmedla, eller i 2 mom. avsedd borgen.

4 kap.

Om köp av jord och förmåner.

28 §.

Landskapsstyrelsen inköper till landskapet för i denna landskapslag åsyftade ändamål till pris, som landskapsstyrelsen med hänsyn till jorddispositionsverksamheten finner skäligt, likväl högst till gängse pris, fastigheter, områden, rättigheter, förmåner, andelar och

-14-

byggnadsstock och -virke samt i särskilda fall lantbrukslösöre.

Köpeskillingen erlägges av landskapsstyrelsen i penningar.

29 §.

Enligt denna landskapslag till landskapet inköpt egendom skall, innan den överlåtes till mottagaren av jord, såvitt möjligt befrias från gravationer.

Belastas till landskapet inköpt lägenhet eller område av rätt till sytning eller av i 5 § landskapslagen den 18 juli 1956 om socialhjälp i landskapet Åland (21/56) avsedd rätt till underhåll, må landskapsstyrelsen till innehavaren av sagda rätt, försåvitt denne därtill samtycker, i stället för den av rätten härflytande förmånen av landskapets medel erlagga en i överensstämmelse med en avsevärd stegring eller sänkning av prisnivån i motsvarande mån förhöjd eller sänkt ersättning eller en engångsersättning, motsvarande sagda rätts kapitalvärde, enligt vad genom landskapsförordning stadgas.

30 §.

Fast egendom, som landskapet förvärvat enligt denna landskapslag genom köp, må icke med stöd av 4 kap. 26 § utsökningslagen utmätas för den förra ägarens eller dennes fångesmans gäld, för vilken fastigheten icke på grund av panträtt eller eljest svarar.

5 kap.

Om förfarandet vid bildande av områden och vid deras avskiljande till självständiga lägenheter.

31 §.

För bildande av kolonisationslägenheter, bostadstomter och övriga i denna landskapslag avsedda områden må uppgöras dispositionsplan. Förslag till dispositionsplan uppgöres av kolonisationsinspektören, som äger underställa detsamma landskapsstyrelsen för fastställelse.

Närmare bestämmelser om bildande av kolonisationslägenhet, bostadstomt och annat område samt om värdering för bestämmande av det pris, som mottagare skall erlagga, utfärdas genom landskapsförordning.

32 §.

Landskapsstyrelsen har befogenhet att draga försorg därom, att område avskiljes till självständig lägenhet samt att även annan i dispositionsplan förutsatt lantmåteriförrättning i vederbörlig ordning utföres.

33 §.

Kostnaderna för områdes ombildande till självständig lägenhet eller dess anslutning till redan förefintlig lägenhet bestridas ur landska-

pets medel. Likväl skall åbo bestrida de arvoden, som vid lantmåteri-förrättning, vilken avser ombildande av område till självständig lägenhet eller dess anslutning till redan förefintlig lägenhet, erlagts åt därvid anlitade godemän eller vittnen samt handräkningsmanskaper.

6 kap.

Om ansökan om erhållande av jord och om antagande av åbo.

34 §.

Den, som jämlikt denna landskapslag önskar erhålla jord, skall till hemkommunens kolonisationsnämnd inlämna ansökan enligt av landskapsstyrelsen fastställt formulär. I ansökan skall nämnas, i vilken kommun sökanden önskar erhålla jord och för vilket ändamål han har för avsikt att använda jorden, samt andra för ärendets avgörande nödvändiga omständigheter.

35 §.

Kolonisationsnämnd skall avgiva utlåtande över gjord ansökan och, därest ansökan berör erhållande av kolonisationslägenhet, även däröver, vilket slags lägenhet sökanden ändamålsenligt kunde tilldelas, samt därefter insända ansökan jämte utlåtande till landskapsstyrelsen.

36 §.

Sedan dispositionsplan blivit fastställd, skall landskapsstyrelsen besluta om tilldelning av lägenhet, bostadstomt, område, lantbrukslösöre och byggnad åt sökande.

Efter att ha fattat i 1 mom. nämnt beslut skall landskapsstyrelsen ofördröjligen besluta, huruvida lägenhet, bostadstomt eller område skall omedelbart säljas åt person, som godkänts som åbo, eller om med honom skall, särskilt med hänsyn till behovet av i 44 § avsedda arbetens utförande på landskapets försorg, ingås besittningsavtal. Då mottagaren av jord är i 18 § 4 mom. avsett samfund, må besittningsavtal likväl icke uppgöras, utan området skall omedelbart säljas.

37 §.

Landskapsstyrelsen skall utan dröjsmål översända meddelande om sitt beslut enligt 36 § tillsammans med ägobeskrivning och värderingsinstrument till kolonisationsnämnden i den persons hemkommun, som blivit godkänd som åbo, för att delgivas honom.

Åbo skall inom trettio dagar från i 1 mom. nämnd delgivning infinna sig hos kolonisationsnämnden för att uppgöra besittningsavtal eller, om köpebrev omedelbart skall upprättas, inom samma tid meddela kolonisationsnämnden, att han är villig att uppgöra köpebrev, vid äventyr att beslutet om tilldelande av jord må anses hava förfallit.

Kan person, som blivit godkänt som åbo, visa giltigt hinder för inställelse eller meddelande enligt 2 mom. eller ha naturförhållandena hindrat honom att besiktiga honom tilldelad kolonisationslägenhet eller tomt, må landskapsstyrelsen, om han inom sagda tid anmält därom, bevilja förlängd tid för inställelse eller anmälan. Inkommer anmälan om sådant hinder efter den i 2 mom. stadgade tiden, må likväl förlängd tid beviljas, om företagna åtgärder icke utgöra hinder därför.

38 §.

Besittningsavtal uppgöres för viss tid, likväl högst för fem år.

I besittningsavtal bör nämnas område, förmåner, andelar och byggnader samt för dem fastställt totalpris, liksom ock för lantbrukslösöre och byggnadsstock, som överlämnas särskilt, fastställt pris. Arbetsförpliktelser, som eventuellt åläggas åbo, skola intagas i besittningsavtalet, och böra dessa vara skäligen och ändamålsenliga.

Då besittningsavtal ingåtts, skall beträffande i 40 § 3 mom. avsedd inskränkning av rätten att använda skog meddelande tillställas vederbörande skogsvårdsnämnd i och för anteckning i förteckningen över avverkningförbud.

39 §.

Då åbo undertecknat besittningsavtal, anses han hava tagit området i sin besittning.

40 §.

Åbo äger icke rätt att utan tillstånd av landskapsstyrelsen ens till en del överlåta lägenhet eller område, som han innehar med stöd av besittningsavtal, för att nyttjas av annan, ej heller utan sagda tillstånd ingå annat än underhyresavtal beträffande användningen av på lägenheten eller området befintliga byggnader.

Byggnader, som genom landskapet eller åbos försorg uppföras på lägenhet eller område under besittningsavtals giltighetstid, ägas av landskapet, till dess lägenheten eller området säljes till åbon, men åbon är förpliktad att draga försorg om att dessa liksom övriga i åbons besittning överlåtna byggnader äro brandförsäkrade till deras fulla värde.

På grund av besittningsavtal äger åbo icke rätt att utan tillstånd av kolonisationsinspektören nyttja skog till annat ändamål än för hushov. Utan sagda tillstånd är åbo icke heller berättigad att från lägenhet eller område, med undantag av dess regelbundna produkter, överlåta annan egendom, som skulle minska lägenhetens eller områdets värde. Medel, som erhållits från sådan försäljning av träd och annan

egendom, som skett på åtgärd av kolonisationsinspektören eller med stöd av tillstånd, som givits av honom, skola, försåvitt de icke överlåtas till åbons fria disposition eller skola användas till utförande av grundförbättringar, kostnader för anskaffning av nödvändigt lantbrukslösöre eller avkortning av landskapets eller i 27 § avsedda penninginrättningars eller samfunds fordringar, för åbons räkning i landskapets namn hållas deponerade på sparräkning eller motsvarande konto i solid inrättning, som bedriver penningrörelse.

För del av lägenhet eller område, beträffande vilket besittningsavtal uppgjorts, må landskapet med åbons samtycke ingå avtal rörande tvångsinlösen. Angående ersättning för tvångsinlösen gäller, vad i 3 mom. är stadgat om medel, som influtit vid försäljning av träd.

Åbo, som på grund av besittningsavtal innehar självständig lägenhet, har i fiskelag, som bildats av delägare i samfällt fiskevatten, rätt att föra talan som lägenhetens ägare.

Skatter, avgifter och därmed jämförliga pålagor, vilka bestämmas för lägenhet eller område enligt förmögenhetsvärdet, inkomst eller på annan grund under besittningsavtalets giltighetstid, erläggas av åbo.

41 §.

Efter åbos död anses av besittningsavtal härflytande rätt till lägenhet eller område höra till hans dödsbos tillgångar. Med stöd av testamente må dylik rätt icke utan av landskapsstyrelsen givet samtycke övergå till annan än åbos arvinge eller make. Testamentstagaren bör söka sagda samtycke hos landskapsstyrelsen inom ett år efter det ha fått vetskap om åbos död och testamente.

I fråga om äkta makars förmögenhetsförhållanden är angående av besittningsavtal härflytande rätt till lägenhet eller område gällande, vad om fast egendom är stadgat.

Åbo är icke berättigad att utan tillstånd av landskapsstyrelsen överföra besittningsavtal på annan person. På överföring av besittningsavtal, som ingåtts i sådan persons namn, som står under förmynderskap, liksom ock på sådan överföring, vid vilken person, som står under förmynderskap, är mottagare av överlåtelse, skall dessutom tillämpas vad angående överlåtelse av fast egendom i motsvarande fall är gällande.

Av besittningsavtal härflytande, åbo tillkommande rättighet må icke utmätas för hans gäld, ej heller må sagda rättighet medtagas i åbos konkursbo.

Då besittningsavtal på i 1-3 mom. avsett sätt övergått till annan person, är med avseende å denne gällande, vad i denna landskapslag om åbo är stadgat.

42 §.

Åbo, som önskar frånträda besittningsavtal, skall därom inlämna skriftlig ansökan till landskapsstyrelsen.

Besittningsavtal skall, om landskapsstyrelsen så besluter, omedelbart upphöra:

1) om åbo helt och hållet eller i väsentlig grad underlåter att utföra de honom för ettvarit år ålagda arbetena eller eljest icke väsentligen uppfyller för honom stadgade eller bestämda skyldigheter;

2) om åbo överskrider de rättigheter, som i enlighet med 40 § tillkomma honom; eller

3) om åbo gör konkurs eller för ett oregelbundet liv eller om andra särskilt vägande skäl föreligga.

43 §.

Kan överenskommelse, sedan besittningsavtalet upphört, icke träffas om de prestationer, som föranledas av områdets användning, skall vederbörande kolonisationsnämnd vid syn, vilken skall hållas på området och till vilken åbon eller hans rättsinnehavare bör kallas, enligt vid avtalets utgång rådande prisnivå uppskatt, i vilken grad områdets värde till följd av nyttiga förbättringsarbeten, som utförts av åbon, kan anses hava stigit och å andra sidan till följd av åbons dåliga skötsel av området eller annat förfarande minskats. Kolonisationsnämnden skall även uppskatta, till vilka delar de arbeten, som de av åbon lyftade premierna och understöden förutsätta, möjligen lämnats utförda. Kolonisationsnämnden skall omedelbart sända vid synen uppgjort protokoll, som bör uppläsas, till landskapsstyrelsen, och skall åbon eller hans rättsinnehavare tillställa landskapsstyrelsen sin anmärkningsskrift mot värderingen senast den tjugonde dagen efter syneförrättningens avslutande.

Efter att hava erhållit kolonisationsnämndens protokoll och sedan i 1 mom. nämnd termin utgått skall landskapsstyrelsen bestämma den ersättning, som åt åbo eller hans rättsinnehavare skall erläggas för den värdestegring, som härleder sig av förbättringsarbetena, eller som åbo skall betala åt landskapet till följd av de värdeminskningar han förorsakat området och på grund av att de arbeten, som de av honom lyftade premierna och understöden förutsatt, icke utförts. Ersättningen bestämmes sålunda, att från värdestegringens belopp avdragas förenämnda värdeminskningar, sådant i 26 § 3 mom. avsett lån, som enligt 61 § 3 mom. har bättre förmånsrätt än bostadslån, samt den del av premierna och understöden, som skall återkrävas, i här uppräknad inbördes ordning. Härafter avkortas med den återstående värdestegringens belopp åbon ur

landskapets medel tilldelade lån och övriga landskapets liksom ock i 27 § avsedda penninginrättningars och samfunds fordringar. Såvida ersättningen för utförda förbättringar härigenom icke helt och hållet blivitt använd, erlägges återstoden åt åbon eller hans rättsinnehavare. De värdeminskningar åbon förorsakat samt de premier och understöd, som skola återkrävas, må, sedan deras belopp fastställts och vunnit laga kraft, till den del de ej utfås från ersättningen för utförda förbättringar, indrivnas hos åbon i den ordning, som angående utmätning av skatter är stadgat.

7 kap.

Om istandsättningsarbeten samt om premier och understöd.

44 §.

För områdes användning för kolonisation nödiga torrlägnings-, jordförbättrings-, skogsförbättrings-, röjnings- och vägarbeten skola såvitt möjligt utföras på åtgärd av landskapet. Jämväl byggnadsarbeten och mindre arbeten av ovannämnda slag må utföras på åtgärd av landskapet, där det för åbons varaktiga utkomst eller eljest bör anses oundgängligt.

Sedan besittningsavtal ingåtts, må icke byggnadsarbeten eller, efter lägenhetens eller områdets försäljning, andra arbeten, med undantag för torrlägnings- och skogsförbättringsarbeten, påbörjas på åtgärd av landskapet utan åbons samtycke.

På jorddispositionsmyndigheterna ankommer att draga försorg om utförandet av i denna paragraf avsedda arbeten, som skola utföras på åtgärd av landskapet.

45 §.

Åbo, som mottager sådan odlings-, bostads-odlings- eller fiskelägenhet, vars för lantbruk avsedda jord i huvudsak icke är röjd och där godtagbara byggnader för lantbrukets eller fiskets bedrivande saknas, må på ansökan beviljas premie för anläggning av nylägenhet enligt vad därom stadgas i landskapsförordning. Premiens belopp är beroende av fastighetens belägenhet och de uppskattade röjnings- och byggnadskostnaderna.

Ovan i 1 mom. nämnd premie må jämväl erläggas åt åbo, vilken såsom tillskottsområde mottager för lantbruk lämplig jord, som skall röjas till odling, om det röjnings- eller byggnadsarbete, som bör utföras på lägenheten, är jämförbart med vad som förutsättes i 1 mom.

Då person, som enligt denna landskapslag hade kunnat tilldelas jord, efter landskapslagens ikraftträdande genom frivilligt köp förvärvat eller annorledes i sin ägo fått lägenhet eller område, som är

jämförligt med i 1 eller 2 mom. avsedd jord, må honom beviljas premie för anläggning av nylägenhet med iakttagande av vad i sagda moment stadgats. Lag samma vare om person, som vid landskapslagens ikraftträdande äger lägenhet eller område, jämförligt med i 1 mom. avsett område, om han enligt denna landskapslag skulle kunna tilldelas jord i det fall, att han icke redan ägde området eller lägenheten.

Genom landskapsförordning stadgas, under vilka förutsättningar ogulden del av premie må överföras eller övergår till ny innehavare eller ägare av i denna paragraf avsedd lägenhet eller område.

46 §.

Åbo, som icke erhåller premie för anläggning av nylägenhet, må beviljas premie för röjning av odlingsjord eller betesmark enligt vad därom stadgas i landskapsförordning oberoende av om han äger kolonisationslägenhet eller ingått besittningsavtal. På enahanda villkor må person, som efter denna landskapslags ikraftträdande genom frivilligt köp förvärvar lägenhet eller område, som är jämförligt med kolonisationslägenhet, beviljas ovannämnd premie, om han hade varit berättigad att erhålla kolonisationslägenhet.

47 §.

Åt i 46 § avsedd person samt åt person, som i övrigt uppfyller förutsättningarna i sagda lagrum men som innehar bostadslägenhet eller bostadstomt eller med dem jämförlig lägenhet eller område, må beviljas byggnadsunderstöd och byggnadspremie, såsom därom stadgas i landskapsförordning.

Byggnadsunderstöd beviljas för planering och uppförande av nödiga nya ekonomi-, husdjurs- och uthusbyggnader samt anordningar samt för utvidgning av på lägenheten eller området redan befintliga sådana byggnader och anordningar ävensom för planering och utförande av grundförbättringar.

Byggnadspremie beviljas för åstadkommande av konstruktioner och anordningar, som förlänga byggnadernas hållbarhetstid och bespara arbete.

Finns icke för uppförande av erforderliga ekonomi-, husdjurs- och uthusbyggnader nödiga stockträd på kolonisationslägenhet, må åbo för anskaffning av byggnadsmaterial beviljas understöd enligt vad därom i landskapsförordning stadgas.

48 §.

För utförande av torrlägnings-, jordförbättrings-, skogsförbättrings- och andra grundförbättringsarbeten samt vägbyggnadsarbeten må

at i 46 § avsedd person beviljas understöd, enligt vad i landskapsförordning stadgas.

49 §.

För underhåll av väg, som på landskapets försorg eller med dess stöd byggts i samband med i denna landskapslag avsedd jorddispositionsverksamhet och vilken för område, som användes för kolonisationsändamål, har allmän betydelse som färdväg, må, försåvitt underhållsarbetet icke utföres på åtgärd av landskapet, understöd årligen beviljas. Sådant understöd må utgå till dess vägen bragts i sådant skick att den bör underhållas som allmän väg eller underhållsskyldigheten eljest slutligt fastställts enligt väglagstiftningen, likväl högst under tio års tid, räknat från byggnadsarbetets avslutande.

Ovan i 1 mom. avsett understöd må erläggas under pågående arbete. Den sista raten av det understöd, som under ettvarit år skall utbetalas, erlägges, då de arbeten, vilka under året skola utföras, på ett godtagbart sätt blivit slutförda.

50 §.

Ovan i 45-48 §§ nämnda premier och understöd må utbetalas medan motsvarande arbete pågår. Den sista raten utbetalas sedan arbetet på ett godtagbart sätt blivit slutfört.

Har det arbete, för vilket i 45-48 §§ nämnda premier och understöd beviljats, icke slutförts inom fastställd tid, varom stadgas i landskapsförordning, har landskapsstyrelsen befogenhet att förplikta mottagaren av premie eller understöd eller hans rättsinnehavare att till landskapet återbetala den del av premie eller understöd, som motsvarar icke utförda arbeten. Premier och understöd, som skola återindrivas, må oberoende därav, huru länge de varit oguldna, uttagas från den lägenhet, till förmån för vilken arbetena utföras, med samma förmånsrätt, som är stadgad för från fastighet utgående offentlig-rättsliga prestationer, och må återindrivningen verkställas i den ordning, som om utmätning av skatter är stadgad.

Rätt till i 45-49 §§ nämnda premier och understöd må ej utmätas.

Om försäljning av område.

51 §.

Har lägenhet eller område av landskapsstyrelsen anskaffats för jord-dispositionsverksamheten, besluter landskapsstyrelsen om områdets över-låtande till kolonisationslägenheter eller andra kolonisationsändamål och om villkoren för överlåtelsen.

Skall lägenhet eller del av lägenhet, som på annat sätt förvärvats av landskapet, upplåtas för kolonisation, bör det ske med landstingets bifall och enligt av landstinget godkänd dispositionsplan. Landskapsstyrelsen må dock avstå mark till vägar för kolonisationslägenheter från landskapet tillhörig fastighet utan landstingets tillstånd.

52 §.

Innan besittningsavtal utgår, likväl icke förrän åbon i huvudsak fullgjort besittningsavtalets bestämmelser, skall landskapsstyrelsen utfärda köpebrev åt åbon. På synnerliga skäl kan köpebrev utfärdas, ehuru åbon icke i sådan mån fullgjort besittningsavtalets bestämmelser.

53 §.

Efter det landskapsstyrelsen införskaffat för ärendets avgörande nödig utredning, skall landskapsstyrelsen utfärda köpebrev åt åbon och därvid åsätta området jämte förmåner, andelar och byggnader samt lantbrukslösöre och byggnadsstock eller -virke det i besittningsavtalet fastställda priset.

Säljes område åt annan än åbo, och har prisnivån sedan prisets fastställande väsentligt förändrats, skall landskapsstyrelsen, försåvitt synnerliga skäl icke annat föranleda, fastställa nytt pris med iakttagande av i 31 § stadgade grunder.

Till ovan i 1 och 2 mom. nämnt pris skall läggas beloppet av de landskapets fordringar, som hänföra sig till området. Till områdes pris må även, enligt vad därom stadgas i landskapsförordning läggas sådant lån, som åbo beviljats av penninginrättning eller samfund enligt 27 §.

Av kostnader för torrlägnings-, jordförbättrings-, skogsförbättrings- och andra grundförbättringsarbeten samt för vägbyggnads- och röjningsarbeten, vilka utförts på åtgärd av landskapet för områdets användning, må hos åbo likväl indrivnas högst det belopp, med vilket området till följd av sagda arbeten stigit i värde, medan övriga kostnader erläggas slutligt av landskapet. På synnerliga skäl må en del av kostnaderna för byggnadsarbeten, som utförts på åtgärd av landskapet, likaså lämnas oindrivna.

-23-

Vid fastställande av försäljningspris böra även de lättnader tagas i beaktande, som enligt 62 § 1 mom. möjligen beviljas åbo. Därutöver äger landskapsstyrelsen befogenhet att avvika från det sammanlagda beloppet av områdets pris och fordringarna i det fall, att efter fastställande av priset sådana särskilda skäl yppat sig, som tala för en ändring av försäljningspriset.

54 §.

Åbo äger underteckna köpebrevet inom trettio dagar efter det han fått uppmaning därtill vid äventyr att rätten till inköp av lägenheten eller området må anses hava förfallit.

55 §.

Har för egendom, förvärfvad för i denna landskapslag avsedda ändamål, fastställts lägre pris för mottagaren än vad åt överlåtaren av egendomen erlagts, stannar skillnaden landskapet till last.

56 §.

Har för kolonisationslägenhet eller bostadstomt icke upprättats köpebrev inom i 54 § eller besittningsavtal inom i 37 § 2 mom. stadgad tid eller har åbo avstått från besittningsavtalet eller upphör sagda avtal av annan orsak att gälla eller frigöres annat i denna landskapslag avsett område från det dispositionsändamål, för vilket det bildats, och hava lägenheten, tomten eller området icke inom loppet av ett år därefter använts för det ändamål, för vilket de bildats, eller frigöres ifrågavarande lägenhet, tomt eller område, sedan de under loppet av nämnda år använts för sagda ändamål, senare från sagda dispositionsändamål och användas de ej inom ett år efter frigörelsen ånyo för nämnda ändamål, skall tillstånd att använda landskapets jord anses ha förfallit. Skulle av återställandet likväl följa, att lägenheten, tomten eller området skulle oändamålsenligt splittras eller att utförda förbättringsarbeten helt eller till avsevärd del skulle bliva onyttiga, äger landskapsstyrelsen befogenhet att utan att göra nämnda erbjudande besluta, på vilket sätt och till vilket pris lägenheten, tomten eller området skall användas för i denna landskapslag föreskrivna eller av synnerliga skäl för andra ändamål.

57 §.

Anses för jorddispositionsändamål anskaffat område, som ännu icke använts för sagda ändamål, såsom tomt- eller industriområde eller eljest hava ett betydligt högre värde än om det användes för denna landskapslags ändamål, må landskapsstyrelsen i detta, liksom ock på synnerliga skäl även i andra fall för varje områdes vidkommande särskilt be-

sluta om dess användning för annat än i denna landskapslag avsett ändamål.

Landskapsstyrelsen må jämväl besluta om anskaffat lantbrukslösöres användning för annat än i denna landskapslag avsett ändamål.

58 §.

I överlåtelsehandling skall nämnas, att fånget grundar sig på denna landskapslag.

59 §.

För betalning av ovan i 53 § avsett försäljningspris och ränta därå utgör lägenhet eller område pant med förmånsrätt från dagen för köpets uppgörande, och må sagda pris jämte ränta uttagas ur lägenheten eller området oberoende därav, huru länge de varit oguldna.

Då andel i samfällt område eller förmån tilldelas lägenhet med höjning av dess mantal eller med oförändrat mantal eller då dylik andel eller förmån tilldelas område, utgör lägenheten eller området pant för betalningen av priset på andelen eller förmånen och ränta på detsamma, och må sagda pris jämte ränta uttagas ur lägenheten eller området, oberoende därav, huru länge de varit oguldna, med samma förmånsrätt som angående från fastighet utgående offentligträttsliga utlagor är stadgat.

Sådana i 26 § 1 mom. 4 punkten nämnda bostads- och tilläggs lån samt ur jorddispositionsmedel eller annorstädes ifrån erhållna, i sagda paragrafs 3 mom. avsedda lån, som beviljats under besittningsavtalets giltighetstid, hava bättre förmånsrätt än i denna paragrafs 1 mom. avsedd fordran på försäljningspriset samt sistnämnda lån bättre förmånsrätt än bostads- och tilläggs lån. Beträffande vad i fråga om i nämnda 3 mom. avsett lån ytterligare bör iakttagas, för att det skall hava sagda förmånsrätt, är stadgat i rikets lagstiftning.

För betalning av ovan i 3 mom. avsedda lån och ränta på dem utgör lägenheten eller området, räknat från försäljningen, pant med i sagda moment nämnda förmåner under så lång tid som om panträtt för ogulden köpeskilling är stadgat. Fastställes på under denna tid gjord ansökan till säkerhet för lånet inteckning i den sålda lägenheten eller i lägenhet, som bildats av sålt område, bibehålles långivaren vid sin rätt. Långivaren må på ägarens av lägenheten eller området vägnar och bekostnad låta avskilja området till självständig lägenhet samt på lägenheten söka lagfart, och må inteckning fastställas utan hörande av lägenhetens ägare.

Då lägenhet eller område sålts skall landskapsstyrelsen sända meddelande till domhavanden i vederbörande domsaga för anteckning om i 1, 2.

och 4 mom. avsedd panträtt i protokollet över inteckningsärenden för fastighet.

9 kap.

Om erläggande av försäljningspris och vissa arbetskostnader samt om återindrivning av kredit.

60 §.

Lägenhets och områdes i 53 § avsedda försäljningspris så ock i 26 § nämnt jordinköpslån samt röjnings-, byggnads-, grundförbättrings-, syskonandels- och väglån betalas av mottagaren av jord och kredit med fem procents annuiteter, på vilka såsom ränta beräknas högst tre procent på det för tiden oguldna kapitalet och resten såsom avkortning av kapitalet.

Återbetalningstiden för bostadslån skall fastställas i enlighet med byggnadsmaterialets hållbarhet, dock icke till längre tid än fyrtiofem år, om byggnaden är uppförd av tegel, betong eller annat med dem jämförbart lika hållbart byggnadsmaterial, ej heller till längre tid än trettiofem år, om byggnaden är uppförd av mindre hållbart material.

Ovan i 26 § 1 mom. 4 punkten avsett tilläggsloan är i tio års tid räntefritt och skall återbetalas från och med det elfte låneåret, ifall det ej då återindrives i ett för allt, inom högst tio år. För återbetalningstiden uppbäres för lånet samma ränta som för motsvarande bostadslån.

Landskapsstyrelsen fastställer för i 2 mom. avsedda bostadslån den allmänna räntan, vilken bör vara lika stor som räntan på de bostadslån, vilka beviljas ur bostadslånefonden. Landskapsstyrelsen må dock med avvikelse från den allmänna räntan för utjämning av boendekostnaderna höja eller sänka räntan på bostadslån. Räntan må dock icke fastställas till högre belopp än den ränta, som allmänt uppbäres för på sedvanliga villkor beviljade lån.

Landskapsstyrelsen har befogenhet att bestämma, att för bostads- och tilläggsloan samt i 26 § 3 mom. avsett lån i ränta skall uppbäras högst tolv procent, där förutsättningar för lånets uppsägning äro förhanden.

Angående återbetalning av kredit, som beviljats kommun, bolag, andelslag och annat samfund, stadgas särskilt.

61 §.

För ovan i 26 § nämnda lösöre-, betes- och elektrifieringslån erlägges icke annuitet under ett år, räknat från dagen för lånets lyftande. Därefter skall nämnda jordinköpslån återbetalas med fem procents annuiteter samt för grundande av kulturbeten, för anskaffande av lantbruks-

och fiskerilösöre och för elektrifiering beviljade lån med minst tio procents samt för anskaffande av utsäde, gödningsämnen och jordbrukskalk beviljade lån med minst tjugofem procents annuiteter, på vilka såsom ränta beräknas högst tre procent på det för tiden oguldna kapitalet och resten såsom avkortning av kapitalet.

Återbetalningstiden för till lägenhets eller områdes försäljningspris fogat lån bestämmes enligt tiden för erläggande av försäljningspriset.

Med avvikelse från vad i 1 mom. och i 60 § om lånens återbetalningstid är sagt skall återbetalningstiden för sådant lån, till säkerhet för vilket inteckning tages i byggnader på annans mark jämte arrenderätt till jorden, i det fall, att den återstående arrendetiden är kortare än den ovan avsedda återbetalningstiden, fastställas till högst samma tidsperiod som sagda arrendetid.

62 §.

Sådan mottagare av jord och kredit, som har att försörja åtminstone två barn under sexton år, må i fråga om betalningen av i 60 § 1-3 mom. nämnt pris och lån, med undantag av syskonandelslån beviljas lättnader, enligt vad därom i landskapsförordning stadgas.

63 §.

Mottagare av jord och kredit må med beaktande av främjandet av för användningen av kolonisationslägenhet eller bostadstomt nödiga torrläggnings-, jordförbättrings-, skogsförbättrings- och andra grundförbättringsarbeten samt röjnings- och byggnadsarbetens utförande, så ock med beaktande av lindrandet av svårigheter, som uppkommit av orsaker, vilka icke berott på lägenhets eller områdes innehavare, beviljas uppskov med erläggandet av i 60 § 1 mom och 61 § avsedda annuiteter för högst fem år i sänder, sammanlagt likväl för högst femton år.

Av i 1 mom. nämnda orsaker eller för utjämning av boemdekostnaderna må uppskov med betalning av avkortning eller ränta på bostadslån eller med betalning av båda beviljas för högst fem år i sänder, sammanlagt likväl för högst tio år.

För den tid, för vilken uppskov beviljats med erläggandet av annuiteter eller i fall, som avses i 2 mom., av ränta, uppbäres ingen ränta.

Då skäl därtill föreligger, må i 1 och 2 mom. avsett uppskov beviljas på vissa villkor. Därest det visar sig nödvändigt, må beviljat uppskov återkallas. Om beviljande och återkallande av uppskov besluter landskapsstyrelsen.

64 §.

Angående uppbörd av annuiteter och avkortningar, så ock av räntor på lån, som betalas genom avkortningar, samt beträffande extraordinarie avkortningar på fordran och skyldighet att erlägga en till kapitalbeloppet räkna fordran på en gång samt om begynnelsetiden för erläggandet av betalningar stadgas genom landskapsförordning.

Ej må likväl skyldighet att erlägga avgifter med stöd av 1 mom., med undantag för lån, som beviljats för anskaffning av utsäde, gödningsämnen och lantbruksskalk, fastställas att begynna under besittningsavtalets giltighetstid.

65 §.

Då genom landskapets försorg utförda, i 44 § nämnda arbeten antingen helt och hållet eller till en del gagnat lägenhet eller område, som sålts enligt denna landskapslag, och arbetskostnaderna icke beaktas vid fastställandet av i 53 § avsett pris, utgör lägenheten eller området, för såvitt kostnaderna icke påförts landskapet såsom slutliga utgifter, pant för betalningen av deras enligt 53 § 4 mom. bestämda kostnadsandel och ränta därpå, och må sagda kostnader jämte ränta uttagas ur lägenheten eller området oberoende därav, huru länge de varit oguldna, med samma förmånsrätt som angående från fastighet utgående offentligrättsliga utlagor är stadgad. Vid indrivning till landskapet av kostnaderna skall i motsvarande mån lända till efterrättelse, vad i 60 § 1 mom., 62 §, 63 § 1, 3 och 4 mom. samt 64 § är stadgat.

Angående anteckning av ovan i 1 mom. avsedd panträtt i protokollet över inteckningsärenden för fastighet skall i tillämpliga delar lända till efterrättelse, vad i 59 § 5 mom. är stadgat.

66 §.

Överlåter den, som erhåller jord eller kredit, till annan arrenderätt, som belastas av landskapets, kommuns eller i 27 § avsedd penninginrättnings fordran, eller överlåter han eller arrenderar åt annan lägenhet eller område, som avses i denna landskapslag och som ej underkastas i 69 § nämnda begränsningar, eller del av dem, må landskapets, kommuns eller penninginrättnings fordran, som belastar arrenderätten, lägenheten eller området, eller del därav förordnas att omedelbart jämte ränta förfalla till betalning, där ej fordringens bevarande med beaktande av stadgandena i 1 § kan anses ändamålsenligt.

67 §.

Då i 59 § avsett pris eller i 65 § avsedd kostnadsandel, för vilka lägenhet eller område utgör pant, till fullo betalats, skall däröver, enligt vad i rikets förordning närmare stadgas, meddelande sändas till

domhavanden i vederbörande domsaga för anteckning i inteckningsregistret om lägenhetens eller områdets befriande från pantansvarigheten.

10 kap.

Om tryggandet av jorddispositionsåtgärderna.

68 §.

För tryggande av jorddispositionsåtgärderna skola jorddispositionsmyndigheterna övervaka, att mottagare av jord och kredit använder sitt område ändamålsenligt, samt leda, stödja och även i övrigt främja hans åtgärder vid områdets användning.

69 §.

Den regelbundna skötseln av jämlikt denna landskapslag bildade odlings-, bostads-odlings- och fiskelägenheter liksom ock av sådana tidigare förefintliga lägenheter eller vissa områden, som böra anses såsom lägenheter av ovannämnt slag och som tilldelats tillskottsområde, och av detta tillskottsområde må icke försummas, ej heller dessa eller del eller område av dem utan vederbörande myndighets begivande delas eller till annan överlåtas eller arrenderas. Lag samma vare beträffande bostadslägenhet och densamma tilldelat tillskottsområde, ifall av dem bildats en lägenhet, som är större än en bostadslägenhet. Till sådant begivande må fogas det villkoret, att i 9 kap. avsett tillgodohavande eller del därav genast skall betalas jämte ränta. Utan tillstånd av kolonisationsnämnd eller dess ordförande och utan på åtgärd av skogsvårdsnämnd utförd eller av skogsfackman, som sistsagda nämnd godkänt, verkställd utstämpling av träd må från den icke heller träd säljas eller avverkas för försäljning eller eljest för att bortföras från lägenheten, och skola, sedan i 71 § 1 mom. avsedd anteckning införts i protokollet över inteckningsärenden för fastighet, i motsvarande mån iakttagas angående skogsinteckning gällande stadganden.

Såframt lägenhets eller områdes ägare under den tid i denna paragraf avsedda villkor och begränsningar enligt 3 mom. äro i kraft, handlar i strid med i 1 mom. nämnda stadganden eller med stöd av dem utfärdade bestämmelser, må landskapsstyrelsen, likväl icke sedan två år förflutit efter utgången av giltighetstiden för nämnda villkor och begränsningar, bestämma, att landskapets samt i 27 § avsedda penninginrättningars, kommuners och samfunds fordran, för vilken lägenhet eller område utgör pant, omedelbart skall betalas jämte ränta samt därutöver bestämma, att ägaren eller överlåtelsens mottagare eller dessa gemensamt eller, om överträdelsen berör skogens användning, ägaren, trädens köpare eller den, som utfört avverkningsen, eller dessa gemensamt skola åt landskapet betala

en straffränta om högst tjugofem procent av det värde, som vid straffräntans fastställande skall bestämmas för lägenheten eller området, dock högst av gängse värdet vid tidpunkten för överträdelsens begående. Straffränta må bestämmas, även om ovan avsedd fordran gäldats i sin helhet, samt till följd av ny överträdelse ny straffränta bestämmas. Straffränta må likväl icke åläggas överlåtelsens mottagare, trädens köpare eller den, som utfört avverkningen, på grund av sådan överträdelse, som ägt rum före i 71 § 1 mom. avsedd antecknings införande i protokollet över inteckningsärenden för fastighet. Till betalning fastställd straffränta må indrivas i den ordning, som om utmätning av skatter är stadgad. Med anledning av överträdelse, som angår användningen av skog, må landskapsstyrelsen även förordna om användningen av de vid försäljning av träd influtna medlen för de i 70 § 3 mom. omförmälda ändamål.

Ovan i 1 och 2 mom. avsedda villkor och begränsningar äro i kraft tjugo år, räknat från den dag, då det för lägenheten eller området upprättade köpebrevet undertecknats. Har vid inspektion, som verkställts av kolonisationsnämnd, likväl befunnits, att ägaren röjt och bebyggt till honom såld lägenhet eller område i godtagbart skick och att han jämväl i övrigt^{varaktigt} skött sin lägenhet eller sitt område ordentligt samt iakttagit till äventyrs uppgjord förvaltningsplan, må landskapsstyrelsen härvid, liksom ock på synnerliga skäl jämväl i andra fall, på ansökan befria lägenheten och området från att vara underkastade nämnda villkor och begränsningar.

Är värdet av tillskottsområdet ringa i jämförelse med värdet av lägenhet eller visst område, vartill det anslutits, må lägenheten, det vissa området och tillskottsområdet vid försäljning lämnas utan begränsningar, och bör anteckning därom införas i köpebrevet beträffande tillskottsområdet.

70 §.

Ovan i 69 § 1 mom. avsett tillstånd att försälja eller avverka träd må, med undantag för nedan i 2 mom. omförmälda fall, icke beviljas för avverkning av en så stor kvantitet träd, att avverkningen skulle överskrida en såsom hållbar befunnen avverkningsvolym.

Har i 1 mom. omförmält tillstånd ansökts för försäljning eller avverkning av en större kvantitet träd än vad enligt sagda moment må avverkas, må kolonisationsnämnden efter att i saken hava inhämtat skogsvårdsnämndens utlåtande, då synnerligen vägande ekonomiska skäl det för sökandens vidkommande påkalla eller skogens forstliga tillstånd det förutsätter, vid beviljandet av tillstånd avvika från vad i 1 mom. är stadgat.

Av medel, influtna från försäljning av trädbestånd, bör ett nödigt be-

lopp användas till utförande av skogsförbättringsarbeten och forstliga efterätgärder, som till följd av avverkningen skola verkställas i skogen. Övriga medel, som influtit vid försäljning av träd, skola utan begränsningar överlätas till ägarens bruk, med undantag av medel, som erhållits från kapitalavverkningar, vilka stå under kolonisationsnämndens tillsyn sålunda, att för deras användande kolonisationsnämndens tillstånd erfordras samt att nämnden, i den mån medel icke erfordras till grundförbättringar, som höja lägenhetens produktion, till inköp av nödvändigt lantbrukslösöre för lägenheten, till erläggande av ägarens kortfristiga skulder eller till dennes övriga nödvändiga behov, må förordna, att med dessa medel landskapets och i 27 § avsedda penninginrättningars, kommuners och samfunds fordringar skola betalas. Tillstånd till försäljning av träd må förses med nödiga förbehåll med beaktande av medlens användning för i detta moment nämnda ändamål.

71 §.

Då köpebrevet undertecknats, skall landskapsstyrelsen insända meddelande till domhavanden i vederbörande domsaga för anteckning i protokollet över inteckningsärenden för fastighet till säkerhet för i 69 § avsedda villkor och begränsningar samt beträffande begränsningarna i rätten att använda skog därjämte meddelande till vederbörande skogsvårdsnämnd för anteckning i förteckningen över skogsinteckningar.

Har landskapsstyrelsen enligt 69 § 3 mom. befriat lägenhet eller visst område från villkoren och begränsningarna, skall landskapsstyrelsen därom insända meddelande till vederbörande domhavande för anteckning i inteckningsregistret samt beträffande begränsningarna i rätten att använda skog även till vederbörande skogsvårdsnämnd för anteckning i förteckningen över skogsinteckningar.

11 kap.

Särskilda stadganden.

72 §.

Landskapet är befriat från erläggande av kommunalskatt för inkomster från lägenhet eller område, som anskaffats för denna landskapslags ändamål, för det kalenderår, varunder sagda fasta egendom på grund av köp eller laga kraft vunnet beslut övergått i jorddispositionsmyndigheternas besittning, eller, om detta skett efter den 15 oktober, för samma och därpå följande kalenderår.

Åbo, hans barn och övriga familjemedlemmar äro, därest åbon med stöd av 45 § 1 eller 2 mom. erhåller premie för anläggning av nylägenhet, för det kalenderår, under vars lopp han ingått besittningsavtal eller,

utan att ingå sagda avtal, köpt i nämnda lagrum avsedd lägenhet eller däri avsett tillskottsområde, och för de fem eller, om besittningsavtal ingått eller sagda köp inträffat efter den 31 mars, för de sex därpå följande kalenderåren befriade från att erlägga skatt till kommun för de inkomster från området, vilka vid kommunalbeskattningen äro att anse såsom inkomst från lantbruksfastighet. Likaså är skattskyldig befriad från erläggande av kommunalskatt för sådan utom området belägen byggnad, som anskaffats för områdets bruk. Vid fastställandet av skatten må likväl icke från skattskyldigs övriga inkomster avdragas ränta på gäld, som hänför sig till ovannämnda egendom.

Därest i 1 § avsedd person, som blivit ägare av lägenhet eller område efter denna landskapslags ikraftträdande, erhåller premie för anläggning av nylägenhet med stöd av 45 § 3 mom., skall på honom samt hans barn och övriga familjemedlemmar i motsvarande mån tillämpas, vad i 2 mom. är stadgat. Tidpunkten för skattefrihetens begynnande bestämmes härvid likväl enligt den tidpunkt, då första raten av anläggningspremien är betald.

Premier och understöd, som avses i 45-49 §§, äro befriade från kommunalskatt.

73 §.

Hava inom samma kommuns område inom en kort tid så många nya kolonisationslägenheter och områden grundats, att de kommunala åliggandena och kommunens utgifter till följd därav ökas i sådan omfattning, att kommunen anses råka i ekonomiska svårigheter under i 72 § avsedd tid för skattefrihet, må landskapsstyrelsen ur landskapsmedel i årligt understöd bevilja kommunen högst det belopp, som uppskattas motsvara av landskapets och åbornas skattefrihet härrörande förlust av kommunens skatteinkomst. Under stödet utbetalas såsom landskapets slutliga utgift ur medel, som för ändamålet anvisats i ordinarie inkomst- och utgiftsstaten.

74 §.

Den, som icke nöjes åt beslut av kolonisationsinspektören, äger rätt att inom trettio dagar från delfåendet av beslutet begära rättelse hos landskapsstyrelsen. Anhållan skall senast före klockan tolv den dag, då tidsfristen utgår, inlämnas till landskapsstyrelsen, men må sökanden på eget ansvar insända sin anhållan till landskapsstyrelsen jämväl som betald postförsändelse eller genom ombud.

75 §.

Person, åt vilken anförtros i denna landskapslag avsedda uppdrag, är för utförandet av dem ansvarig såsom tjänsteman.

76 §.

Närmare bestämmelser angående verkställigheten och tillämpningen av denna landskapslag utfärdas genom landskapsförordning.

77 §.

Denna landskapslag träder i kraft den 1 januari 1959. Samma dag upphör kolonisationslagen av den 6 november 1936 (FFS 332/36) att gälla i landskapet, likaså lagen av samma dag om upphävande av särskilda stadganden angående kolonisationslägenheter samt om därav betingade åtgärder (FFS 334/36) och lagen den 18 december 1936 angående sänkningen av annuiteterna för innehavare av kolonisationslägenheter (FFS 335/36) jämte i dem senare vidtagna ändringar. Likaledes upphävas, räknat från sagda dag, landskapslagen den 18 mars 1953 angående landskapet Ålands kolonisationskassa (3/53) samt landskapslagen den 15 juli 1952 angående byggnadsunderstöd, -lån och -premier för landsbygden i landskapet Åland (33/52) jämte i dem senare företagna ändringar.

Vad i 50 § 2 mom., 59 § 2 mon. och 65 § 1 mom. är stadgat om förmansrätt för i sagda lagrum avsedda tillgodohavanden, föranleder icke ändring i fråga om deras rätt, vilka hava inteckning, som fastställts i stöd av före denna landskapslags ikraftträdande anhängiggjord ansökan, eller inregistrerad legorätt eller därförinnan uppkommen panträtt för ogulden köpeskilling eller annan icke intecknad, i kraft varande panträtt i fastighet.

Mariehamn, den 17 november 1958.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Hugo Johansson
H u g o J o h a n s s o n .

Landskapssekreterare

Rolf Sundman
R o l f S u n d m a n .